

НЕЧЕСТНИЯТ ШИВАЧ

Превод от английски: Владимир Бубняк, 1996

chitanka.info

По време на многобройните си разговори, Акбар и Бирбал понякога мислели различно. Те започвали да спорят и всеки се опитвал да докаже правотата си.

Веднъж беседвали за нечестните хора.

— Кои според тебе са най-нечестни? — попитал Акбар.

— Мисля, че това са шивачите, златарите и търговците — отвърнал Бирбал. — Шивачът винаги ще открадне парче от плата на клиента, златарят винаги ще си присвои част от златото, което са му донесли, а търговецът — винаги ще вземе повече от цената на стоките, които продава.

— Но на мен ми се струва, че ако си достатъчно внимателен, можеш да предотвратиш подобни измами — отбелязал Акбар. — Да вземем за пример шивача. Дай му работа, но вместо да го оставиш да шие у дома си, повикай го да работи при тебе. Когато всичко става пред очите ти, можеш да бъдеш сигурен, че той няма да успее да открадне нищо.

Бирбал поклатил отрицателно глава.

— Не мога да се съглася с вас, господарю! Мисля си, че шивачът все пак ще намери начин да открадне.

Двамата се уговорили да проверят твърденията си и да видят кой е прав. Речено — сторено. Пратили да повикат някакъв шивач. Когато той пристигнал, те му дали копринен плат, който бил толкова красив, че подходдал само за императорската особа. Заповядали му да ушие блуза за нейно величество. Платът бил достатъчен за две блузи, но това не било казано на шивача.

Бирбал се обърнал към него:

— Ти не бива да вземаш този плат вкъщи! Ще останеш в двореца, докато довършиш работата. После ще бъдеш възнаграден богато. Утре започваш.

Шивачът с радост се съгласил. На другия ден той пристигнал в двореца и бил настанен в една стая, където имало всички необходими неща за работата му. Пред вратата стоял пазач, който трябвало да го следи.

Шивачът започнал да реже, да крои и да шие. Той не можел да скрие възхищението си от качеството на коприната. „Наистина подходда за императрица!“ — повтарял си той.

Когато се стъмнило, още не бил свършил работата си. Един от слугите му казал, че се налага да пренощува в двореца. Шивачът трябвало да продължи да шие, докато блузата бъде готова. Тъй като не се върнал вкъщи цяла нощ, жена му се безпокояла и на сутринта изпратила малкия им син да види какво се е случило.

Пазачът пуснал момчето да влезе при баща си.

— Тате! — казало то. — Мама ме прати да видя добре ли си.

— Разбира се, добре съм, момчето ми — засмял се шивачът и очите му светнали. — Кажи на майка си, че ще се върна довечера, щом свърша работата.

— Тате, ти много ще се забавиш! — сопнало се нагло на баща си момчето. — Права е мама, като казва, че сме толкоз бедни, защото ти шиеш ужасно бавно! — и то се изплезило, разперило ръце пред носа си и заотстъпвало заднишком към вратата.

Бащата ядосано грабнал едната си обувка, която лежала на пода и я запокитил към нахалния си син. Момчето я грабнало и побягнало.

— Сега ще ходиш с една обувка, тате! — извикало то през рамо и продължило да тича.

— Хванете го! Хванете този хлапак! — викал шивачът на пазача. Но синът му вече бил избягал, докато пазачът се заливал от смях на момчешката дяволия.

Шивачът привършвал работа. Привечер блузата била готова. Бирбал я изпратил на нейно величество. Тя я премерила и с радост потвърдила, че и стои много добре. Акбар също бил доволен, повикал шивача и щедро се разплатил за добрата работа. Когато майсторът се канел да си отива, Акбар го попитал дали е използвал цялото парче плат за ушиването на блузата.

— Разбира се, господарю! — отвърнал шивачът с глас, в който се долавяла обида. — Ние, шивачите сме честни хора. Ако беше останало нещо, аз щях веднага да ви го върна.

— Добре — съгласил се Акбар. — Това доказва, че аз съм прав — зарадвал се императорът и погледнал победоносно към Бирбал, когато шивачът затворил вратата зад гърба си.

Но Бирбал отново поклатил отрицателно глава:

— Да почакаме, господарю и ще видим кой е бил прав!

След два дни една от прислужниците на нейно величество отишла да пазарува. Като се върнала, тя развълнувано съобщила на

императрицата:

— Господарке, няма да повярваш каквото ще ти кажа! Току-що видях на пазара една жена със същата блуза като твоята, дето я уши шивачът преди няколко дни!

— Нима? Как е възможно? Платът за моите дрехи е приготвен специално за мен! — намусено каза императрицата и страшно разстроена отишла при Акбар да му се оплаче.

Когато Акбар споделил с Бирбал какво се е случило, той веднага се досетил коя може да бъде непознатата жена на пазара. Проводил стражата да доведат шивача.

— Слушай — казал му той строго. — Една от прислужниците е видяла на пазара жена, облечена с блуза, съвсем същата като тази, която ти уши за нейно величество. Дрехите на императрицата се правят от специални платове. Как ще обясниш това съвпадение?

Шивачът се престорил на изненадан. Но Бирбал продължил:

— Няма съмнение, че тази жена е била твоята съпруга! — заключил категорично той. — Ако не кажеш истината, ще заповядам да те накажат.

Шивачът се уплашил и започнал да плаче:

— Моля те, господарю, не ме наказвай! Аз наистина взех парче от оня плат. Скрих го в обувката, която хвърлих по сина си, когато той дойде да ме види. Ние с жена ми и момчето предварително се бяхме уговорили за всичко.

Бирбал не бил особено изненадан.

— Много добре зная как си го направил! — казал той спокойно. — Когато пазачът ми докладва за случилото се, веднага се досетих, че нещо не е наред.

Така Бирбал разобличил шивача.

— Ти наистина беше прав! — възхитил се Акбар и прегърнал приятелски Бирбал. — Чудя се, дали изобщо някога ще мога да ти докажа, че грешеш! — допълнил той и се засмял с цяло гърло.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.